

Sygn. akt VIII Gz 185/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Artur Fornal

Sędziowie: Elżbieta Kala

Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2019 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w B.**

przeciwko **W. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 sierpnia 2019 r., sygn. akt VIII GC 1613/19

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie w punkcie 3. (trzecim).

Elżbieta Kala Artur Fornal Marek Tauer

Sygn. akt VIII Gz 185/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wnioski powoda o ustanowienie kuratora dla pozwanej i o wydanie w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz zawiesił postępowanie.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd pierwszej instancji wskazał, że w pozwie wniesionym w postępowaniu nakazowym powód wniósł o ustanowienie kuratora dla pozwanej, wskazując, że nie jest mu znane miejsce zamieszkania pozwanej. Sąd ten podkreślił, że z informacji ujawnionych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) oraz w rejestrze PESEL2-SAD wynika, iż pozwana wykreśliła swoją działalność gospodarczą, a nie posiada ona aktualnego adresu zameldowania. W ocenie Sądu pierwszej instancji samo złożenie wniosku przez stronę o ustanowienie kuratora nie niweczy obowiązku wskazania prawidłowego adresu zamieszkania. Nadto, sama tylko informacja z rejestru PESEL o wymeldowaniu strony nie stanowi wystarczającej przesłanki do ustanowienia dla niej kuratora w myśl art. 144 § 1 k.p.c. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że do uprawdopodobnienia – o którym mowa w tym przepisie – nie wystarczy także stwierdzenie właściwego organu, że strona nie jest zameldowana w danej miejscowości i w związku z tym nie figuruje w rejestrze jej mieszkańców. Konieczne jest poza tym wykazanie, że nie tylko żądający ustanowienia kuratora, lecz także inne osoby, które mogą mieć informacje o miejscu pobytu strony, a w szczególności krewni, powinowaci, i inne osoby bliskie, m.in. także zakład pracy, w którym strona była

ostatnio zatrudniona, nie mają wiadomości potrzebnych do doręczenia stronie pisma procesowego lub zawiadomienia o posiedzeniu sądu. Zdaniem tego Sądu strona powodowa nie uprawdopodobniła istnienia ww. przesłanek, a wskazany w pozwie adres pozwanej, w świetle danych zawartych w systemie PESEL2-SAD i CEIDG nie jest prawidłowy. Skoro więc powód nie wskazał aktualnego adresu zamieszkania pozwanej, nie jest możliwe nadanie sprawie dalszego biegu. Jako podstawę zawieszenia postępowania Sąd Rejonowy wskazał przepis art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, zaskarżając rozstrzygnięcie dotyczące zawieszeniu postępowania w sprawie (pkt 3. postanowienia). Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w okolicznościach faktycznych sprawy.

Powód wniósł ponadto o rozpoznanie przez Sąd drugiej instancji – na podstawie art. 380 w zw. z art. 197 § 2 k.p.c. – postanowienia o oddaleniu wniosku powoda o ustanowienie kuratora dla pozwanej, zarzucając mu naruszenie art. 144 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że powód nie uprawdopodobnił, iż miejsce pozwanej nie jest znane.

Skarżący (powód) domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia o zawieszeniu postępowania (i poprzedzającego je postanowienia o odmowie ustanowienia kuratora) i nadania sprawie dalszego biegu, a ponadto ustanowienia dla pozwanej kuratora procesowego

Uzasadniając swoje stanowisko powód podniósł, że – wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji – powód swojego wniosku o ustanowienie kuratora nie uzasadniał tylko okolicznością, że według rejestru PESEL pozwana została wymeldowana z miejsca stałego pobytu. W ocenie powoda, uprawdopodobnił on, że miejsce pobytu pozwanej nie jest znane licznymi dowodami z dokumentów, które zostały dołączone do przedmiotowego wniosku jak również zestawieniem jego czynności prewidykacyjnych – potwierdzających liczne próby kontaktu z pozwaną pod wskazanymi przez nią adresami, a także telefonicznego. Ponadto powód wskazał, że według informacji z CEIDG pozwanej jej działalność gospodarcza została zawieszona, a pod wskazanym adresem miejsca wykonywania działalności kontakt z pozwaną nie jest możliwy. Zdaniem powoda, skoro uprawdopodobnił on, że miejsce pobytu pozwanej nie jest znane to nie znajdował w niniejszej sprawie zastosowania przepis art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. i nie zachodziła podstawa zawieszenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. może znaleźć zastosowanie, zgodnie z jego jednoznacznym brzmieniem, dopiero w sytuacji gdy sprawie nie można nadać dalszego biegu na skutek niewskazania przez powoda **w wyznaczonym terminie** adresu pozwanego lub też niewykonania przez powoda innych zarządzeń. Jest to więc rodzaj sankcji procesowej za niewypełnienie obowiązku należytego prowadzenia procesu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1982 r., I CZ 20/82, LEX nr 8402). Z pewnością więc do zastosowania wskazanej sankcji na tej podstawie może dojść dopiero gdy strona powodowa nie wykona wezwania sądu.

Wobec tego, że Sąd Rejonowy nie wzywał w niniejszej sprawie powoda do wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanej, ani też nie wystosował do tej strony żadnych innych zarządzeń (celem umożliwienia nadania sprawie dalszego biegu), wydanie postanowienia o zawieszeniu postępowania bezpośrednio po samym wniesieniu pozwu (zawierającego wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej, której adresu powód nie zna) nie znajdowało oparcia w treści art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Odnosząc się natomiast do wniosku powoda o ustanowienie kuratora dla pozwanej podkreślić trzeba, że dokonując, na wniosek strony, kontroli niezaskarżalnego postanowienia sądu pierwszej instancji w tym przedmiocie – w trybie art. 380 w zw. z art. 197 § 2 k.p.c. sąd odwoławczy nie orzeka w tym zakresie merytorycznie, a jedynie ocenia prawidłowość takiego rozstrzygnięcia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2017 r., II CZ 50/17, LEX nr 2341786). W niniejszej sprawie takie postanowienie Sądu Rejonowego należy ocenić jako przedwczesne, jego wydanie

powinna bowiem poprzedzić ocenę czy pozostałe, zaoferowane przez powoda, środki uprawdopodobnienia (tj. nie tylko informacje z bazy PESEL i CEIDG, lecz również dokumenty jakie miały być zgromadzone w aktach wcześniej prowadzonej między stronami sprawy VIII GNc 6451/16 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy – zob. k. 6 v., umowa i wniosek kredytowy wraz z korespondencją – k. 7, 11-22, 50-62, zestawienie czynności prewindykacyjnych w formie tabeli – k. 82-90 akt), co pozostaje w kognicji Sądu pierwszej instancji. Ocena przesłanek zawieszania postępowania byłaby więc w niniejszej sprawie możliwa dopiero w sytuacji gdyby powód nie uzupełnił ich, na wezwanie Sądu, w zakresie niezbędnym dla uznania, że jego wniosek o ustanowienie kuratora dla strony przeciwnej został należycie uprawdopodobniony (art. 144 § 1 k.p.c.). W przypadku zaś ustanowienia kuratora do zawieszenia postępowania nie dojdzie.

Mając na uwadze powyższe, zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego podlegało uchyleniu na podstawie zastosowanego odpowiednio przepisu art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.